

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบัน เห็นได้ว่าโลกมีวิวัฒนาการสูงขึ้น มีความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจและการเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการในการบริโภคเพิ่มสูงขึ้น เมื่อการบริโภคมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นก็ทำให้เกิดขยะมากขึ้น ซึ่งขยะที่พบเห็นส่วนใหญ่คือ ภาชนะบรรจุภัณฑ์ต่างๆ เช่น กระดาษ พลาสติก โฟม อลูมิเนียม และแก้ว ซึ่งถูกผลิตมาในรูปแบบที่แตกต่างกัน จุดประสงค์เพื่อบรรจุสินค้า เพื่อความสะดวกในการบริโภค ได้มีผู้ประเมินไว้ว่าในอนาคตขยะในประเทศจะมีมากถึง 36 ล้านตัน โดยแบ่งเป็นขยะพิษ 17 ล้านตัน และขยะที่แปรสภาพกลับมาใช้ใหม่ (รีไซเคิล) 4-5 ล้านตัน (กรุงเทพมหานครจอออนไลน์, 2550: ออนไลน์) ซึ่งปัญหาด้านมลภาวะและขยะต่างๆ ที่เกิดมาจากการกระทำที่มักง่ายของมนุษย์นั้นส่งผลให้สภาวะแวดล้อมที่มีอยู่ถูกทำลายไป จึงทำให้เกิดกระแสป้องกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงานที่ยังคงเหลืออยู่บนโลกปัจจุบันเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเพื่อรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า และวิธีการแก้ไขปัญหาวิธีที่ดีที่สุด คือ การนำทรัพยากรหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ โดยการนำบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วกลับมารีไซเคิลแทนการผลิตบรรจุภัณฑ์ใหม่

แม้ว่าภาชนะบรรจุภัณฑ์ต่างๆนั้นส่วนใหญ่ไม่สามารถนำกลับมารีไซเคิลใหม่ได้ 100% ก็ตาม แต่สำหรับขวดแก้วเป็นภาชนะที่สามารถนำมารีไซเคิลได้ 100% ดังนั้นจึงเป็นบทบาทของอุตสาหกรรมขวดแก้วซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักในการผลิตขวดแก้ว เมื่อมองโดยภาพรวมของอุตสาหกรรมขวดแก้วในประเทศไทย มีมูลค่าตลาดรวม 20,000 ล้านบาท และปริมาณการใช้ขวดแก้วประมาณ 2,800 ล้านขวดต่อปี ล่าสุดมีการเติบโตกว่า 20% มีมูลค่ากว่า 9,000 ล้านบาท และมีอัตราการเติบโตของความต้องการขวดแก้วอย่างต่อเนื่องทุกปี ซึ่งผู้ผลิตขวดแก้วในประเทศไทยประกอบด้วยผู้ผลิตรายใหญ่ ได้แก่ บริษัท บางกอกกล๊าส อินดัสตรี จำกัด (Bangkok Glass Industry Co.,Ltd.(BGI)) มีส่วนแบ่งการตลาด 48% มีกำลังการผลิตขวดแก้วประมาณ 2,230 ตัน/วัน (บิสิเนสไทย, 2551: ออนไลน์) บริษัท อุตสาหกรรมทำเครื่องแก้วไทย จำกัด (Thai Glass Industries Public Company Limited (TGI)) ประมาณ 2,000 ตัน/วัน และบริษัท สยามกล๊าส อินดัสตรี จำกัด (Siam Glass Industry Co.,Ltd.(SGI)) ประมาณ 1,200 ตัน/วัน (ฐานเศรษฐกิจ, 2551: ออนไลน์) จะทำการรีไซเคิลแก้วขึ้นมาใหม่ โดยวัตถุดิบที่ใช้จะเป็นเศษแก้วที่ผ่านการล้างแล้ว (เศษแก้วล้าง) และ

ส่วนประกอบที่สำคัญอื่นๆคือ ทรายแก้ว, โซดาแอส, หินปูน, หินโคลโลไมท์ และหินฟีนมา รวมถึงสารเคมีต่างๆ

ปัจจุบันห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคบัญญัติค้าแก้ว ซึ่งเป็นซัพพลายเออร์ของโรงงานผลิตขวดแก้ว (บริษัท บางกอกกล๊าส อินดัสทรี จำกัด. 2552. สัมภาษณ์. 6 มิถุนายน.) ทำธุรกิจล้างเศษแก้วในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อส่งเศษแก้วที่ล้างแล้วเข้าโรงงานผลิตขวดแก้วเพื่อรีไซเคิล โดยส่งให้กับบริษัทอุตสาหกรรมทำเครื่องแก้วไทย จำกัด (มหาชน), บริษัท สยามกล๊าส อินดัสทรี จำกัด, บริษัท บางกอกกล๊าส อินดัสทรี จำกัด และบริษัท ไทย มาลาया กลาส จำกัด ซึ่งเศษแก้วที่รับซื้อส่วนใหญ่จะมาจากภาคใต้ และเนื่องจากปัจจุบันร้านค้ารับซื้อเศษแก้วต่างๆที่อยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนมาก และร้านค้าจะต้องนำวัตถุดิบหลัก คือ เศษแก้ว เข้ามาส่งให้กับ ซัพพลายเออร์ของโรงงานผลิตขวดแก้วที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตปริมณฑล โดยไม่มีการล้างทำความสะอาด (เศษแก้วดิบ) ก่อน เพื่อที่ซัพพลายเออร์จะนำเศษแก้ว ไปล้างทำความสะอาดก่อนส่งเข้าโรงงานผลิตขวดแก้วอีกครั้ง

ในอนาคตธุรกิจเกี่ยวกับการรีไซเคิลขยะมีการขยายตัวมากขึ้น เนื่องจากคนให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้น บนข้อจำกัดของปริมาณทรัพยากรธรรมชาติและสภาพเศรษฐกิจที่จำเป็นต้องมีการลดต้นทุน ส่งผลให้แนวโน้มของอุตสาหกรรมขวดแก้ว มีการเจริญเติบโตตามความต้องการใช้มากขึ้น ซึ่งโดยภาพรวมตลาดขวดแก้วจะขยายตัวต่อปี 10-15% ผู้ศึกษาจึงเล็งเห็นว่าในอำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเส้นทางที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ ที่ร้านค้ารับซื้อเศษแก้วทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องผ่าน เพื่อนำเศษแก้วดิบมาส่งให้กับซัพพลายเออร์ เพื่อนำไปล้างทำความสะอาดก่อนส่งเข้าโรงงานผลิตขวดแก้ว ที่อยู่ในจังหวัดระยอง, จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระบุรี อีกทั้งโรงงานที่รับซื้อเศษแก้วเพื่อนำไปล้างทำความสะอาดยังมีไม่มากนักและอยู่ใกล้กับโรงงานผลิตขวดแก้ว คือ บริษัท บางกอกกล๊าส อินดัสทรี จำกัด อยู่ในจังหวัดระยอง และบริษัท สยามกล๊าส อินดัสทรี จำกัด และบริษัท ไทยมาลาया กลาส จำกัด ซึ่งอยู่ในอำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี ทำให้สามารถประหยัดต้นทุนในการขนส่งและการติดต่อสื่อสารสามารถทำได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว จึงเป็นโอกาสในการลงทุนทางธุรกิจ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ในการลงทุนขยายสาขาธุรกิจล้างเศษแก้วของห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคบัญญัติค้าแก้วในอำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจลงทุนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนขยายสาขาธุรกิจล้างเศษแก้วของห้างหุ้นส่วน
จำกัด โขชัยประชาค้าแก้วในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบความเป็นไปได้ในการลงทุนขยายสาขาธุรกิจล้างเศษแก้วของห้าง
หุ้นส่วนจำกัด โขชัยประชาค้าแก้วในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ทำให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนขยายสาขาธุรกิจล้าง
แก้ว
3. สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนและดำเนินธุรกิจล้างเศษ
แก้ว ในจังหวัดอยุธยา

นิยามศัพท์

การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน หมายถึง การศึกษาเพื่อต้องการทราบผลความ
เป็นไปได้ในการลงทุนขยายสาขาธุรกิจล้างเศษแก้วของห้างหุ้นส่วนจำกัด โขชัยประชาค้าแก้ว ใน
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการศึกษาทั้งด้านการตลาด ด้านการจัดการ ด้านเทคนิค
และด้านการเงิน เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนขยายสาขาธุรกิจล้างเศษแก้วที่อำเภอวัง
น้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ธุรกิจล้างเศษแก้ว หมายถึง ธุรกิจที่เกี่ยวกับรับซื้อเศษแก้วแตกทุกชนิด เพื่อนำไปล้างทำ
ความสะอาดก่อนส่งเข้าโรงงานผลิตขวดแก้ว